

де много. Ботевъ издавалъ вестникъ въ Букурещъ, а Стамболовъ съставялъ стихове за пѣне маршове въ време на борбата. Тѣзи пѣсни давали насърдчение на народа и на юнацитѣ.

Стамболовъ въ Търново

Отъ Букурещъ Стамболовъ често минавалъ презъ Дунава и стигалъ въ Търново да работи за народното събуждане. Той добре познавалъ онѣзи търновци, които влизали въ тайнитѣ народни комитети. Сближилъ се съ тѣхъ и потеглилъ като апостолъ по селата. Най-първо Стамболовъ се сговорилъ съ отецъ Матей Преображенски; съ него той посетилъ селата подъ Търново — Самоводене, Бѣляковецъ, Бѣла църква, Мусина и много други. Съ Иванъ Пановъ Семерджиевъ, Иванъ х. Димитровъ и Христо Ивановъ (Голѣмия) Стамболовъ обиколилъ и източнитѣ села на Търново, Горна и Долна Орѣховица, Лѣсковецъ, Царева Кория, Кжпиново, Златарица, Елена, Трѣвна, Габрово, миналъ презъ Балкана и стигналъ Шипка, Казанлъкъ, Стара Загора и други мѣста.

Стамболовъ — апостолъ.

Както се знае, Василъ Левски билъ хванатъ отъ турцитѣ въ края на декемврий 1872 г. Много комитети били разтурени и записанитѣ юнаци били затворени или прокудени по горитѣ и въ Ромѣния, Сърбия и Русия.

Стамболовъ презъ Русе се върналъ въ Букурещъ и се срещналъ съ Христо Ботевъ. Тия двама младежи не изгубили куражъ и свикали новъ народенъ комитетъ въ